

Bijlage 1: Voorstel van de CU-fractie over optimale keuzevrijheid

Pleidooi van een systeem van optimale keuzevrijheid

Eén van de mogelijkheden om de keuzevrijheid voor cliënten te garanderen is het aanbieden van een Persoonsgebonden budget (PGB). Dit is echter een beperkte keuzevrijheid. Immers slechts 10% van de cliënten maakt er nu gebruik van en de staatssecretaris wil gemeenten in het gebruik van het PGB de vrijheid geven of ze het wel of niet aanbieden.

Optimale keuzevrijheid (ook voor de 'in natura-zorg') kan worden bereikt door alle (thuis)zorgaanbieders in een bepaalde regio gelijke kansen te bieden om zorg te kunnen leveren. Die situatie kan worden bereikt wanneer gemeenten, al dan niet in regionaal verband samenwerkend, voor bepaalde zorgpakketten (maximum)prijzen vaststellen. Het financiële inzicht in die prijsstelling kan worden verkregen door bij een (groot) aantal zorgaanbieders prijsopgaaf te vragen. Men besteedt dan dus niet aan, maar bedingt via een prijsopgave en een daaropvolgende prijsstelling een sobere uitvoering van de WMO en derhalve een beheersing van de zorgkosten. Over dat zorgaanbod moet men objectieve en eerlijke informatie ontvangen bij het gemeentelijke loket. Met een dergelijk systeem kan een cliënt zelfs een zorgaanbieder kiezen die duurder is dan het door het gemeentebestuur vastgestelde tarief. Het zal duidelijk zijn dat in dat geval de meerkosten door de cliënt zelf zullen moeten worden opgebracht.

Op deze manier worden dus meerdere onlosmakelijk met elkaar samenhangende doelstellingen gelijktijdig gerealiseerd.

1. Er is sprake van **maximale keuzevrijheid** voor zorgvragers;
2. Er ontstaat een basis voor een **sobere en doelmatige uitvoering** door de gemeenten;
3. Er is sprake van **gelijke kansen** voor zorgaanbieders.
4. Dit is een oplossing om eventuele problemen met landelijk werkende richtingdiensten te voorkomen, c.q. weg te nemen.
5. Bureaucratie wordt voorkomen.